

Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band

- indspillet 1967

FORM	Intro 1	baggrundslyd, stemning	
	Intro 2	instrumental	4 t
	A1	vers 1	8 t
	B1	bridge 1, horn tema	5 t
	C	omkvæd a	8 t
	D	omkvæd b	4 t
	B2	bridge 2, vokal	5 t
	A2	vers 2	8 t
	Coda	hornakkord	2 t
		fade out og glidende fade in til <i>With a Little Help ..</i>	

Instrumentation er typisk sen Beatles: 2xguitar (lead- + rytme-), bas, tr samt diverse nyheder – her lydeffekter, 'ambience', og et mindre hornorkester.

Generelt er nummeret præget af et tungt rockgroove med markante rytmiske markeringer, afbrudt af kontrasterende stykker med horn osv.

Intro

Intro 1: Først blændes der op for nummeret med en lydkulisse af teaterstemning, eller cirkusarena, hvor publikum venter og snakker, orkester øver sig – og så går vi igang:

Intro 2: er instrumental og består af et guitar-riff ovenpå et tungt og solidt, pumpende rockgroove. Leadguitarens forvrængede riff er tredelt, 3 små 'calls' (a-a-b) mens rytmeguitaren (gui II) er bemærkelsesværdig fri/solistisk i sit akkompagnement. Trommerne spiller et tungt rockgroove, kun bestående af stortromme og lilletromme – lilletromme på 2 & 4 og stortrommen på de resterende ottendedele.

Harmonisk baserer introen sig på versets akkorder, men 'forlænget' og uden den begyndende 1.trinsakkord. Effekten er at vi fra starten ikke er helt klar over hvor vi bevæger os hen harmonisk. Harmonifølgen A7-C7-G7: II⁽⁷⁾-IV⁽⁷⁾-I⁽⁷⁾ – peger ikke i noget bestemt retning heller: er A7 vekseldominant – nær; men akkordfølgen har klare bluestræk med lille septim på alle akkorder og med IV-I-trinskadencen.

Melodisk kan man ikke sige så meget – guitarriff'et er nærmest C-pentaton over C7 (og A7).

A

Verset kan deles i to dele a+b (4+4) der har samme akkordfølge, men hvor første del har en hurtigere akkordfølge, G7-A7-C7-G7 med to akkorder pr takt, har b-delen 'strukket' A7 og C7 til at fylde én takt hver, næsten som i introen.

Melodik

a-delen består af den kendte cykliske kredsen om én tone – her tonen **g**, hvorfra der vippes ned til b7'eren **f**. 4 små statements à en takt hver. I b-delen stiger sangens intensitet sammen med melodians toptone fra **a** (6) op til **Bb** (b7), for til slut at ende hjemme på **g**. En velkendt melodisk opbygning hos Beatles – gentagelsen af den enkle frase, og den udstrakte anvendelse af centraltoner sammenkoblet med de stigende toptoner. Vi er tonalt set i et bluesmiljø, med både b3 og b7.

Harmonik & tonalitet

Samme akkorder som i Introen, dvs en kraftig bluespåvirket harmonik med 7'ere på alle akkorder, men hvor især A7, II-trin durseptimakkorden, skiller sig ud som en effektiv 'ny' klang. Tonal set er vi mest i omegnen af blues, med den tilføjede lille septim på alle akkorder og med melodians b7 og b3.

Groove

Hvor guitar II spiller en mere jævn rytmisk figur, lægger guitar I nogle klare treklange på 2 & 4. I vers 2 får guitar II lov til at lave flere solo-fills, hvilket understreger den legende rockatmosfære: 'Vi har det sjovt og kan slet ikke la' vær' med at spille'.

I a-delen spiller trommerne næsten samme figur som i intro – dvs enkel, bastant rock uden brug af bækkener eller hihat, hvor 2-og & 4-og dog udelades. Da bassen spiller præcis samme rytme, fås en markant 1-2-3- ; 1-2-3- rytmik.

I b-delen spiller trommer som intro og bassen ligeledes: pumpende ottendelsbas.

Altså rock, tungt og godt, med klare rytmiske markeringer og forskelle mellem de to dele af verset.

B1

Bridge 1 består af et mindre horn-ensemble-'gimmick'; eller er det cirkusorkesteret der får lov at marchere gennem arenaen? Altimens publikum applauderer og hurra'er.

Harmonik & melodik

Vi flytter os momentant over i en C-mixolydisk tonalitet med C7-F7-C7 og fast b for septimen h, men efter 3 takter går det hjem igen via dominanten D7. De 5 takter fremkommer ved at dominanten gentages – så er vi helt sikre på hvor vi går hen.

Groove

rytmegruppen består her kun af bas+tr – guitarer holder mund. Hvad laver rockguitarer også i et hornorkester? Trommerne spiller som i intro – men lilletrommen får pludselig dæmpet sin ellers ret diskante lyd - mens bassen laver en slags faldende walking-agtig figur.

Rytmegruppen træder simpelthen i baggrunden.

C

Og nu til omkvædet: "her er vi – det er os der er Sgt. Pepper's .. " meget passende udsat for trestemmig vokal og fuld rockrytmegruppe.

Harmonisk & melodisk falder denne C-stykket i to dele c1+c2 (4+4): c1 er mest bluesbaseret med akkorder på I, bIII og IV, og med bluesmelodik med både 3 og b3 og b7.

c2 starter som c1 men går i sin anden halvdel videre i en funktionstonal vending DD7-D7 med rene treklange i vokalen. Vi bliver dog snydt for Tonikaen i starten af D-stykket.

Groove'et er bastant om tidligere: trommerne spiller som intro, men nu med hihat, og guitar I og bas bastant markerer 1-1og & 3-3og. Guitar II får til gengæld 'fri' til at lave lidt fills .

D

Fungerer nærmest som en 'hale' på omkvædet med en mere flydende rytmik i bas, tromme & guitar II (guitar I tacet). Vokalen er fortsat trestemmig og fungerer med sit gentagne budskab som en reklamejingle for det udmærkede orkester, "Sgt Pepper's". Men også lidt rytmisk sjov her med det betonedede lift i hver takt. Harmonik som i vers og intro, men starter med C7 (IV).

B2

Bridge 2 er opbygget som bridge 1, men hornorkesteret får nu blot lov til at akkompagnere vokalen med flydestemmer. Melodik, harmonik osv som i B1.

Coda

består blot af en enkel horn-klang på C⁽⁷⁾, der overtages af guitar, der fører klangen trinvist op: C-D-E og så er vi klar til at gå videre med "With a Little Help". Sangen, eller forestillingen, er slet ikke færdig; vi går straks videre til næste levende billede.

I reprisen af dette nummer – hvor bandet siger tak for i dag – er nummeret kogt ned, tempoet er sat op og det får lov at slutte 'rigtigt' – altså hjemme på G.

Opsummering & Univers

Tekstligt handler det om det fiktive band, Sgt. Pepper's, der selvfølgelig er The Beatles, der gerne vil have lov til at byde indenfor. Stemningen slås an fra starten – dette er cirkus, dette er løjer, det kan virke halsbrækkende farligt men formålet er immer at underholde.

Energien er tæt og god, og der er meget plads til de enkelte musikere i bandet: mange flere små guitarfills og små-soli-indfald end i de tidligere numre, og mange huller til trommefils på tam'erne. Samtidig er der mange markante rytmiske betoning, der karakteriserer de forskellige formler.